

Nr 290.

Av herr **Tjällgren m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1941 (nr 350) angående skogsvårdsstyrelser, m. m.

I proposition nr 126 har Kungl. Maj:t för riksdagen framlagt förslag om betydelsefulla förändringar angående skogsvårdsstyrelsernas ställning och arbetsuppgifter. I fråga om finansieringen av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet förordar departementschefen ett fortsatt bibehållande av skogsvårdsavgifter. Dessa skola emellertid icke såsom nu sker uttagas i förhållande till värdet av avverkat virke, utan efter vid fastighetstaxering åsatta värden för skogsmark och växande skog. I enlighet härmed har departementschefen föreslagit, att skogsvårdsavgift för nästa budgetår skall uttagas med högst 1,5 promille på taxeringsvärdet för skogsmark och skog. Skogsvårdsavgift skall dock icke utgå för fastigheter, vilkas sammanlagda taxeringsvärde å skogsmark och skog understiger 2 000 kr. Skogsvårdsavgiftsmedlen skola i sin helhet inlevereras till statsverket och redovisas å riksstatens inkomstsida. Skogsvårdsstyrelserna skola därefter erhålla statsanslag i vanlig ordning för täckande av sina behov.

Departementschefens förslag till finansiering av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet inger starka principiella betänkligheter. Motionärerna medge, att vissa skäl skulle kunna tala för en omläggning av sättet för skogsvårdsavgifternas uttagande i syfte att bereda skogsvårdsstyrelserna mera jämnt flytande inkomster än som nu är fallet. Men detta är en helt annan sak än att staten såsom i propositionen föreslås skall lägga en speciell skatt å ett visst slag av fastighetsobjekt att direkt inflyta i statskassan. Den hittillsvarande skogsvårdsavgiftens karaktär av en avgift för skogsvårdande verksamhet i främsta rummet inom de regionala områden, från vilka den hämtats, skulle härigenom komma att förvandlas till en ny form av skatt av rent statlig natur. Det kan icke råda någon tvekan om att en på alla skogars taxeringsvärden med fast procenttal utgående årlig avgäld blir fullt jämnställd med en för skogsbruket speciell fastighetsskatt. Det måste emellertid anses strida mot de allmänna beskattningsprinciper, som i övrigt tillämpas, att pålägga särskilda objektsskatter för speciella ändamål.

De uppgifter som åvila skogsvårdsstyrelserna äro av skiftande art och storlek på grund av olika geografiska och klimatiska förhållanden i skilda delar av landet liksom på grund av olika behov av kulturvårdande åtgärder för att säkerställa återväxten i förut skövlade områden. Att öka skogsproduktionen på

de kalmarker och i de områden, där överavverkning utglesnat bestånden, framför allt i Norrland, måste i hela folkhushållets intresse vara en riksangelägenhet av första ordningen. För de förädlingsindustrier, som arbeta med skogen som råvara, måste en ökad framtida tillgång vara av största vikt. Denna förädlingsprocess, som ger arbete och inkomster åt stora folklager utanför skogsägarnas grupp, framskapar produkter, som ofta mer än flerdubbla värdet av den på rot stående skogen. Det förtjänar påpekas, att skogsbruket i verkligheten ger det svenska samhället såsom sådant, skogs- och industriarbetare, tjänstemän, tekniker och affärsmän, långt större inkomster än skogsägaren själv. Ur dessa synpunkter kan det icke vara riktigt att kostnaderna för skogsproduktionens vidmakthållande och ökning i huvudsak lägges på det relativt obetydliga och föga bärkraftiga rotvärdet. Detta har så mycket mindre fog för sig som avkastningen av sagda skogsvärde helt toges under beskattning i likhet med varje annan intäkt.

Starka skäl tala för att skogsvårdsavgiften helt borttages och att skogsvårdsstyrelsernas verksamhet därefter finansieras med statsmedel. Skogsvårdsavgiftsmedlen skola ju såsom föreslagits ej till någon del få användas lokalt inom länen, utan de skola helt inlevereras till statskassan. Då därtill de inflytande avgifterna skola disponeras centralt för fördelning mellan de olika skogsvårdsstyrelserna enligt de årliga stater som fastställas, kommer skogsvårdsstyrelsernas självbestämmanderätt icke att bli större därigenom att en del av deras utgifter finansieras genom uttagande av skogsvårdsavgift. Vi vilja därför föreslå, att någon skogsvårdsavgift icke uttages utan att hela verksamheten helt bekostas av statsmedel. Detta torde icke föranleda någon ändrad beräkning av föreslagna anslag till verksamheten, då skogsvårdsavgiften enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle direkt tillföras statsverket genom redovisning å riksstatens inkomstsida.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 126 icke måtte godtaga förslaget till förordning om skogsvårdsavgift utan i stället besluta att utgifterna för skogsvårdsstyrelsernas verksamhet helt skola täckas av statsmedel utöver uttagna förrättningsavgifter,

samt att vederbörande utskott måtte utarbeta de förslag till författningsändringar, som härav föranledas.

Stockholm den 30 mars 1946.

L. Tjällgren.

Bernhard Näsgrård.

K. A. Westman.
